



ZYMBRAGOS
ΜΠΟΒΙΑΤΣΟΥ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ZYMBRAGOS - BOVIATSOU - GIANNAKOPOULOS



ΙΣΧΥΡΟΣ
ΡΕΑΛΙΣΜΟΣ
ΕΥΑΛΩΤΗ
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

POWERFUL REALISM
FRAGILE REALITY



19.07.2013
10.08.2013

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ / CURATING:
ΔΡ. ΛΙΝΑ ΤΣΙΚΟΥΤΑ-ΔΕΪΜΕΖΗ - DR. LINA TSIKOUTA-DEIMEZ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ / OPENING:
19.07.2013 - 20:30

ΩΡΑΡΙΟ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΝ / VISITING HOURS:
ΔΕΥΤΕΡΑ - ΣΑΒΒΑΤΟ / MONDAY - SATURDAY
11:00 - 13:00 & 19:00 - 21:00



ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΕΧΝΗΣ Β. ΜΥΛΩΝΟΣΙΑΝΝΗ

την απόφαση της οποίας θα πρέπει να γίνεται στην πόλη της Αθήνας. Η πόλη της Αθήνας θα γίνεται μια πόλη που θα είναι διαθέσιμη για τον δύναμο και χρωματιστικό μολυβίδιο σε χαρτί, για την τρίτη. Ένα άλλο κοινό χαρακτηριστικό είναι πώς πρόκειται για έργα μικρών διαστάσεων. Ακούτι, τα έργα και των τριών, σε επίπεδο θεμάτων σπηλαζούνται σε κυριαρχείς αντίθεσεις.

Ο Λεωνίδας σχεδιάζει αλλόκοτα έντομα σε έργα του, με αναπάντεχα κτήρια, τέλεια σχεδιασμένα λουλούδια κατοικημένα από τραγοκτικά έντομα. Το κτήριο, όλοτε εμπνευσμένα από πολιούς πίνακες κι άλλοτε με φανταστικούς συνθήσεις. Τα οντα του φυτικού και ζωικού βασιλείου έχουν την απρχή τους σε μελέτη φυσιοδικικών σχεδίων του 16ου αιώνα. Οι συνθήσεις ακουμπούν στο ουτοπικό, το φανταστικό, όπου υψηλικά έντομα, κουκούλια, οσκούλικα, σκαθάρια, πετάλιδες εμφανίζονται με αναπάντεχα κεφαλία, σκελετών, γέρων βασιλιάδων, δράκων, φανταστικών ζώων, προσδιόντων μια έντονα αλοχότο ατμόσφαιρα. Σε πλήρη αντιδιαστολή βρίσκεται το άριτο λεπτεπίλεπτο σχέδιο με το grotesque στοιχείο, μια επίδραση από το φανταστικό του Ernst, με την έντονη δραματουργία.

Ο Ανδρέας, στις αινιγματικές συνθέσεις του, παρουσιάζει μορφές με δυσανάγνωστη εσωτερική πραγματικότητα, με δυσερμητιστικά ταραγμένη ψυχική κατάσταση των μορφών του, με στιγμές ιδιαίτερες, γεμάτες μυστήριο. Εξωτερική τοπία, φύση ερημική, ορμικλώδης, μονοξιά, θλιψη, παγωμένος χρόνος, οικισμοί σιωπηλοί με συννεφιασμένους ουρανούς. Ανδρέας η γυναικεία ερμηνεία κλείσμενό στην εσωτερική τους, δραματική, πραγματικότητα. Ανδρική γυμνή πόδια, σε πρώτο επίπεδο, ψικώνται στο κενό, με φόντο στον ορίζοντα ποιλιά που πετούν. Αινιγματική, λιτή αναφορά σε έναν άνθρωπο πριν την πτώση; Η αίγλη εκτέλεσης σε επίπεδο τεχνικής σαν να υπονοείται από την επικαλύπτη με ορμικλώδη, ανοιχτόχρωμα πέπλα, με την ίδια λογική που ο Rembrandt κάλυπτε με θελούδινα σκοτάδια, τα κατοικημένα από αντικείμενα εσωτερικά των συνθέσεων του. Ο Ζυμβραγός επιλέγει να απεικονίσει μια ίδιαιτερα γοντευτική, κεκαλυμμένη, ορμικλώδη πραγματικότητα.

Η Λαμπρίνη συνειχει την εμρούν της στην λεπτολογική, όρτια σχεδιαστική και τεχνική απόδοση της οικείας της πραγματικότητας. Οι αυτορρομπογραφίες και τα πορτρέτα αγαπημένων προσώπων, όπως το μωρό της, πάντα με κυριαρχία τα στοιχεία της παραμόρφωσης, της ανανάκλασης, της διαφάνειας, εστιάζουν στην επιλεκτική μερέψην της λεπτομέρειας. Η αυτορρομπογραφία και αντικείμενα της οικείας καθημερινότατης παρουσιάζονται μεγέθυμα με την ανανάκλαση, μέσα από το παρμπριζ του αυτοκίνητου της, μέσα από την οθόνη του υπολογιστή της, μέσα από ένα γαλύνιο ποτήρι, ή ενα διάφανο, σφαιρικό σκεύος. Η δίττη, ταυτόχρονη απεικόνιση της μορφής της και του ειδώλου της αποτελεί το ίδιο το θέμα, αλλά και το συνθέτει, εννοιολογικό πλαίσιο της εικόνας της.

Οι τρεις δημιουργοί έχουν ως αφετηρία τη συστηματική παρατήρηση φαινομένων της εξωτερικής πραγματικότητας για να υπαντικούν την εσωτερική, προσωπική τους πραγματικότητα, με οργάνο τη δύναμη της μορφοπλαστικής, δημιουργικής τους φωνασίας. Εδώδεις ενός νεορεαλισμού, συνδέονται με την πραγματικότητα από το στιγμιού της φωτογραφίκης απεικόνισης. Προτάσεις με τονισμό μιας υπερρραγματικότητας «υπερρεαλιστικής», όπου η φωτογραφία χρησιμεύει ως υπότιτρωμα προτοτυπίας, ως carnet d'esquisses. Με επιλεκτικό βλέμμα στην εστίαση λεπτομερεών της πραγματικότητας, δια μέσου της έντονης διέύρυνσης της φωτογραφικής θέσης, προκύπτουν σε ένα είδος ψευδαιθηθικής αλτίθεσης, με διάσταση υπαρξιακή, αποδιδόντας νυξεις, ψηγμάτα του πολυούθουτου χαρακτήρα της υπάρχει στη σύγχρονη κοινωνία.

Η τέχνη τους βασίζεται σε αντιθέσεις, όπως η τελεότητα της απεικόνισης συνδυάζεται με το αναπότελο, την παραμορφωση, την ανανάκλαση, την πρεμιά, την ταραχή. Στις συνθέσεις τους αναπτύσσεται μια σχεσιν ανάμεσα στην πραγματικότητα και την αυτονάστη, την ασθμαλυνάτη, την συγκάλυψη, την μεταμόρφωση. Οι δημιουργίες τους εκπέντευν ένα μυστήριο για την αλήθεια που κρύβεται πιο από την εικόνα τους και μια σαυγάρατη επιθυμία στο θεατή αποκωδικοποίησης της. Στις αιγκλίσεις της τέκνης τους μπορούμε να αναφέρουμε πώς και οι τρεις, με επίπονο, χρονοβόρο, συστηματικό, τρόπο, με παραδοσιακά, λιτά μέσα, σε επίπεδο τεχνικής, ξαφνιάζουν με την πιστότητα και την τελεότητα της απεικόνισης, προτείνοντας μέσα από το παλιό κάτι νέο.

Τα έργα με συγγενεις και πολὺ ίδιαιτερες διαφοροποιήσεις αποτελουν συγκροτημένα δείγματα μιας προσωπικής σύγχρονης αισθητικής γραφής, προσφέροντας στο θεατή διέγερση του βλέμματος, του νου, και της ψυχής σε μια εικαστική «συνεύρεση» που αναδεικνύει την συνθήκη της διαφορετικότητας.

Δρ. Λίνα Τσικούτα - Δεδιμέζη
Ιστορίκος Τέχνης

POWERFUL REALISM FRAGILE REALITY

Three proposals by three Greek artists form one distinguishable and exciting encounter converging in a shared art exhibition inspired from relations, uniqueness, similarities, but also with fundamental contradictions, distinctiveness and the personal visual style of each of the artists.

The dominant and common theme is the persistence in executing a particular Realism that emphasizes drawing and painting fluency in rendering reality with a persistence on detail that surprises and reveals a mystical and uninterpreted inner reality.

Leonidas Giannopoulos, Andreas Zymvragos and Lamprini Boviatou present through their recent works of art, other similarities such as their technique. The first one presents art with ink on paper, the second, pencil on rice paper and the last artist, coloured pencils on paper. Another common characteristic is the small size of the artists' work. Also, the three artists share common themes based on prevailing contradictions.

Lamprini draws bizarre insects in desert landscapes with unanticipated buildings, perfectly rendered flowers habitated by horrific insects. The buildings are inspired either by old paintings or by fantastical combinations. The beings of plant and animal life originate from the study of naturalist drawings of the 16th century. The compositions touch the utopian, the fantastic, where hybrid insects, cocoons, worms, beetles and butterflies appear with unexpected heads, skeletons, old kings, dragons, fictitious animals, creating an intense outlandish atmosphere. In complete contradiction are the even fine renderings with grotesque elements (influenced by the fantastic works of Ernst) and the intense dramatist.

Andreas with his enigmatic compositions, presents figures with indecipherable esoteric realities; with the indefinable tumultuous psyche of these figures in special moments, filled with mystery. Outdoor landscapes, desolate worlds, fog, solitude, sorrow, frozen in time, silent houses under cloud-filled skies. Men and women tightly-sealed in their inner dramatic reality. Male naked legs in the foreground, suspended in the void with birds in flight in the background. Enigmatic, stark-is it a reference to one before the fall? The impeccable execution of technique seems to be undermined by the overlapping of foggy, soft-toned veils; like Rembrandt who covered the objects that lived in the interiors of his paintings with a velvet darkness. Andreas chooses to portray a particularly charming, disguised, hazy reality.

Lamprini continues to insist the meticulous perfectly rendered portrayal of her everyday reality. Her self-portraits and portraits of beloved persons such as her baby, always with the dominant element of distortion, reflection, transparency, focus on the selective enlargement of detail. Her self-portraits and objects of everyday life are portrayed enlarged due to the reflection in a car windshield, in computer monitors, in glasses or in a transparent utensil. The simultaneous dual depiction of her face and its idol, consists of the theme and also of the complex conceptual context of her image.

These three artists use as a starting point, the systematic observation of phenomenon of an external reality to insinuate their own inner personal reality, using the power of their morphological creative imagination. Versions of a neorealism joined with the reality of an instant photographic depiction. Proposals that emphasize a supernatural "hyperrealism", where a photograph is used as an underlying preparation; as a carnet d'esquisses. Focusing on a detailed reality through the intense enlargement of the photographic view, these artists proceed with an illusionary truth, with an existential dimension, attributing illusion-. the fragments of a multi-faceted existentialism of contemporary society.

Their artwork is based on contradictions, where the perfection of a portrayal is in combination with the unexpected, with distortion, reflection, calmness, turmoil. In their compositions a relationship between reality and illusion, an optical illusion, camouflage, and transformation is developed. Their works of art emanate a mystery about the truth that is hidden beneath their images as well as creating an unrestrained desire in the spectator to decode them. Regarding the convergence of their art, it can be noted that the three artists with an arduous, time consuming and systematic manner along with traditional and sparse means as far as technique is concerned, surprise us with their faithfulness and perfection of their depictions, offering something new beyond the old. These artworks with common elements but also with notable differences, compose restrained samples of a personal, contemporary aesthetic style that offers us a thematic stimulation to the eye, mind, and soul; with a visual encounter that highlights a pact of differentiation.

Dr. Lina Tsikouta - Deimezi
Art Historian



ΑΝΔΡΕΑΣ ΖΥΜΒΡΑΓΟΣ / ANDREAS ZYMVR.



ΛΑΜΠΡΗΝΗ ΜΠΟΒΙΑΤΣΟΥ / LAMPRINI BOVIA

